

70. Види UML-діаграм з короткою характеристикою кожної. Приклади.

Діаграма *UML* – це зображення у вигляді *графа з вершинами (сутностями) і ребрами (відношеннями)*.

Основна *мета* діаграм – *візуалізація архітектури* розроблюваної системи з різних точок зору.

Діаграма – деякий зріз системи. Звичайно діаграми дають згорнуте представлення елементів, із яких складається розроблювана система. При цьому один і той самий елемент може бути присутнім у декількох (а іноді й в усіх) діаграмах.

При візуальному моделюванні з *UML* використовуються *вісім видів діаграм*, кожна з яких може містити елементи певного типу. Типи можливих елементів і відношень між ними залежать від виду діаграми.

Діаграми прецедентів або *діаграми використання (use case diagrams)*. Такі діаграми описують *функціональність*, яка буде надаватись користувачам системи, котра проектується. Представляються шляхом використання *прецедентів* та *акторів*, а також *відношень між ними*. Набір усіх прецедентів діаграми фактично визначає *функціональні вимоги*, за допомогою яких може бути сформульоване *технічне завдання*.

Діаграми класів (*class diagrams*) описують статичну структуру класів. Дозволяють (на концептуальному рівні) формувати "словник предметної області" та (на рівні специфікацій і рівні реалізацій) визначати структуру класів у програмній реалізації системи. Можуть використовуватись для генерації каркасного програмного коду (в реальній мові програмування).

Для опису динаміки використовуються *діаграми поведінки (behavior diagrams)*, що підрозділяються на

- *діаграми станів* (*statechart diagrams*);
- *діаграми діяльності (активності)* (*activity diagrams*);
- *діаграми взаємодії* (*interaction diagrams*), що у свою чергу підрозділяються на
 - діаграм послідовності* (*sequence diagrams*);
 - діаграм кооперації (співробітництва)* (*collaboration diagrams*).

І, нарешті, *діаграми реалізації (implementation diagrams)* поділяються на

- *компонентні діаграми* (*діаграми компонентів*) (*component diagrams*);
- *діаграми розгортання* (*deployment diagrams*).

71. Шаблон State. Призначення, структура, учасники. Порівняти реалізації з переключенням станів контекстом та конкретним стейтом.

Стан (англ. *State*) — шаблон проектування, відноситься до класу шаблонів поведінки.

Призначення

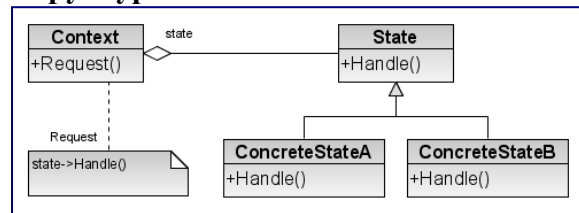
Дозволяє об'єктові варіювати свою поведінку у залежності від внутрішнього стану. Ззовні здається, що змінився клас об'єкта.

Застосовність

Слід використовувати шаблон Стан у випадках, коли:

- поведінка об'єкта залежить від його стану та повинно змінюватись під час виконання програми;
- у коді операцій зустрічаються умовні оператори, що складаються з багатьох частин, у котрих вибір гілки залежить від стану. Зазвичай у такому разі стан представлено константами, що перелічуються. Часто одна й та ж структура умовного оператора повторюється у декількох операціях. Шаблон Стан пропонує помістити кожен гілку у окремий клас. Це дозволить трактувати стан об'єкта як самостійний об'єкт, котрий можна змінитися незалежно від інших.

Структура

Context — контекст:

- визначає інтерфейс, що є корисним для клієнтів;
- зберігає екземпляр підкласу ConcreteState, котрим визначається поточний стан;

State — стан:

- визначає інтерфейс для інкапсуляції поведінки, асоційованої з конкретним станом контексту Context;

Підкласи ConcreteState — конкретні стани:

- кожен підклас реалізує поведінку, асоційовану з деяким станом контексту Context.

Відносини

- клас Context делегує залежні від стану запити до поточного об'єкта ConcreteState;
- контекст може передати себе у якості аргументу об'єкта State, котрий буде обробляти запит. Це надає можливість об'єкта-стану при необхідності отримати доступ до контексту;
- Context — це головний інтерфейс для клієнтів. Клієнти можуть конфігурувати контекст об'єктами стану State. Один раз сконфігурувавши контекст, клієнти вже не повинні напряму зв'язуватися з об'єктами стану;
- або Context, або підкласи ConcreteState можуть вирішити, за яких умов та у якій послідовності відбувається зміна станів.